

Sygn. akt IV U 210/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2014r. w S.

odwołania P. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie P. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo P. D. do renty socjalnej na okres od (...)

Sygn. akt: IV U 210/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił P. D. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. D. reprezentowany przez pełnomocnika wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że ubezpieczony cierpi na mutyzm wybiórczy. Kontaktuje się tylko z rodzicami i siostrą. Nie jest w stanie samodzielnie funkcjonować. Inne osoby nie mogą się z nim skontaktować (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 19 grudnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6-7).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2013r. wpłynął do organu rentowego wniosek P. D. o rentę socjalną (wniosek k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza Orzecznika ZUS, który w

orzeczeniu z 23 października 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 23 października 2013r. k.7 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 19 grudnia 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.9 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 19 grudnia 2013r. k.15 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 30 grudnia 2013r. k.16 akt rentowych).

Biegłe psychiatra M. M. i psycholog E. R. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznały u ubezpieczonego mutyzm wybiórczy F94.0, zaburzenia lękowe nieokreślone F41.9 i podejrzenie zespołu (...) F84.5 stwierdzając, że schorzenia te powodują, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu powstałego przed ukończeniem 18. roku życia i niezdolność ta istniała w dacie badania ubezpieczonego przez Lekarza Orzecznika. Biegłe wskazały, że rozpoznane u ubezpieczonego schorzenie pod postacią mutyzmu wybiórczego stanowi zaburzenie funkcjonowania społecznego rozpoczynające się w okresie rozwojowym. Charakteryzuje się ono wyraźną emocjonalnie zdeterminowaną wybiórczością słownego komunikowania się z otoczeniem. Ubezpieczony nie jest w stanie nawiązać kontaktu słownego z nauczycielami i innymi osobami z otoczenia. Przy próbach nawiązania kontaktu werbalnego można zaobserwować u niego objawy lęku emocjonalnego w postaci wzmożonej potliwości na twarzy i dłoniach, napięcia mięśniowego całego ciała aż do chwilowego zesztynienia i uporu. W wykonanym w poradni psychologiczno-pedagogicznej bezsłownym teście R. ubezpieczony uzyskał niski wynik wskazujący na niżę niż przeciętne możliwości intelektualne. Od wczesnych lat dziecięcych ubezpieczony leczy się psychiatrycznie, a przed pójściem do klasy zerowej korzystał z pomocy psychiatryczno-psychologicznej. Od 2005r. korzystał z nauczania indywidualnego, a od 2009r. uczęszcza do poradni zdrowia psychicznego w W., gdzie jest leczony farmakologicznie i diagnozowany w kierunku zespołu (...) ,tj. zaburzenia schizoidalnego okresu dziecięcego charakteryzującego się różnymi nieprawidłowościami w zakresie interakcji społecznych utrzymujących się w życiu dorosłym. W ocenie biegłych ubezpieczony wymaga dalszej psychoterapii oraz leczenia farmakologicznego, a istniejący stopień zaburzeń psychicznych powoduje u niego całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej trwającą do 30 czerwca 2015r. Brak komunikacji z otoczeniem (poza wybiórczym kontaktem słownym z najbliższymi) wyklucza realną możliwość podjęcia przez ubezpieczonego jakiegokolwiek zatrudnienia. Nie ma on żadnych kwalifikacji zawodowych ani przyuczenia do zatrudnienia. Wykonywanie każdej pracy wymaga podjęcia interakcji społecznych, do czego ubezpieczony nie jest zdolny z powodu rozpoznanych schorzeń (opinia biegłych psychiatry i psychologa k.12-13 i uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.23 akt sprawy).

Ubezpieczony w dacie złożenia wniosku miał ukończone 18 lat i pozostawał uczniem II Liceum Ogólnokształcącego w W., które wg planu nauczania miał ukończyć w 2014r. (odpis skrócony aktu urodzenia ubezpieczonego i zaświadczenie ze szkoły k.3-4 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. D. okazało się uzasadnione i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje całkowita niezdolność do pracy wynikająca z naruszenia sprawności organizmu powstałego w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii, którzy w złożonej opinii rozpoznali u ubezpieczonego schorzenia natury psychicznej, a w szczególności mutyzm wybiórczy rozpoczynający się u osób nim dotkniętych w okresie rozwojowym i powodujący,

że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, przy czym przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2015r. Biegli wyjaśnili, że schorzenie to zaburza funkcjonowanie społeczne ubezpieczonego i objawia się niemożnością nawiązania przez niego kontaktu werbalnego z otoczeniem – poza wybiórczym kontaktem z najbliższymi – co wyklucza możliwość podjęcia przez ubezpieczonego jakiegokolwiek zatrudnienia.

Analizując opinię biegłych psychiatry i psychologa Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu medycyny i psychologii, a jej wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Biegli w sposób jasny i rzeczowy uzasadnili swoje stanowisko i wykazali dlaczego ubezpieczony nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Dalsze zastrzeżenia pod adresem tej opinii składane przez organ rentowy (w piśmie z 23 września 2014r. k.32) stanowią w ocenie Sądu polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Dlatego Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych.

Mając na uwadze powyższe i na podstawie art.477.14§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo P. D. do renty socjalnej poczynając od 1 września 2013r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o rentę do 30 czerwca 2015r.